

[Kampmann.]

men ministeren overser, at bekæmpelsen af forurening er en typisk tværgående opgave, at det er en opgave, der, som det er blevet sagt, omfatter en lang række ministerier, og at det må være nødvendigt for os; når det er en tværgående opgave, at nedsætte et organ, som har disse tværgående beføjelser. Jeg ved meget vel, at vi ikke har haft nogen særlig succes herhjemme med at nedsætte disse tværgående organer, vi har ikke haft megen succes med revisionen, som er tværgående, med statsrationaliseringen, som er tværgående, med planlægningen, som er tværgående, men det er jo ikke et argument for, at det ikke vil lykkes med forureningsbekæmpelsen, for det, der har været i vejen med de 3 første områder, har overalt været, at der ikke har været den tilstrækkelige politiske vilje. Hvis man accepterer nødvendigheden af at bekæmpe forureningen og herefter sætter den nødvendige politiske vilje ind, vil det også lykkes med et tværgående organ, og da det er et tværgående problem, er det ikke de enkelte ministerier, men det tværgående organ, som må løse problemet.

Jeg forstår imidlertid, at vi kommer til at behandle disse spørgsmål videre i et udvalg. Vi vil stille forslag om, at det videre arbejde kommer til at ske i et 21 mands udvalg, dels på grund af det meget store område; som forslaget dækker, dels på grund af den betydelige vigtighed, som er tilknyttet forslaget, og jeg vil understrege, at socialdemokratiet af al kraft og magt vil forsøge at få gennemført de helt konkrete forslag, vi har stillet, uden nødvendigvis i alle tilfælde at afvente en indstilling fra forureningsrådet eller udvalget, fordi vi som nævnt er af den opfattelse, at det kan gøres nu.

Jeg skal ikke på indeværende tidspunkt tage stilling til den foreslåede dagsorden; jeg forstår, at der er blevet anmodet om en pause i forhandlingerne og skal efter den pause redegøre for socialdemokratiets stilling.

Knud Bro: Hr. Kampmann fremturer med, at regeringen ikke har gjort noget i denne sag, og at regeringen ikke vil gøre noget. Den diskussion skal jeg forære hr. Kampmann, men det forekommer mig, at

socialdemokratiet og hr. Kampmann i denne sag har glemt partifællen K. K. Steinckes ord: en statsmand leder udviklingen, en politiker leder efter en offentlig mening.

Hr. Kampmann sagde nu i sidste omgang, at det afgørende for socialdemokratiet ikke er, om man får dette direktorat. Må jeg så ikke sige, at når det er hovedindholdet i forslaget, var det måske rimeligt, at man overvejede det nærmere; det er just derfor, regeringen har nedsat det omtalte råd.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre mange bemærkninger, blot sige, at jeg fik ret i uhyggelig grad, når jeg allerede i mit første indlæg sagde, at nu skal vi ikke bare vogte os for dem, der ikke vil gøre noget, nu skal vi også til at passe på de sidste dages hellige, der kan klare hovedrengøringen inden jul; det har hr. Morten Lange jo levet op til i enestående grad. Jeg beklager meget, at hr. Morten Lange ikke kunne dy sig for at forpøppe denne sag; det dagsordensforslag, hr. Morten Lange har stillet, må være stillet efter princippet „tænk på et tal“.

Niels Jørgen Nielsen: Jeg vil gerne komme med et par korte bemærkninger foranlediget af hr. Sigsgaards og fru Hanne Reintofts indlæg. Begges udtalelser var jo en stærk bekræftelse af det, jeg nævnte i mit første indlæg om manglende oplysning vedrørende forholdene inden for den moderne levnedsmiddelproduktion.

Fru Hanne Reintoft udtalte sig meget stærkt til fordel for et fuldstændigt forbud imod anvendelse af kemikalier i levnedsmiddelproduktionen og mente, at det kun var fabrikanterne, der havde nogen fornøjelse af denne anvendelse. Jeg vil gerne sige, at hvis det virkelig skulle efterleves, ville det få meget alvorlige følger for løsningen af verdensfødevareproblemet, og jeg tør nok antyde, at det blev ikke kemikaliefabrikanterne, der kom til at lide mest under det, men det blev mennesker i de lande, hvor det kniber med at skaffe føden. Det er jo i høj grad et internationalt problem; derfor må vi også regne med, at varer, der importeres her til landet, kan være inficeret, og derfor må de tages med ind under behandlingen. Jeg synes, det skal siges, at dansk levnedsmiddelproduktion — og det gælder lige fra landbrugsvarer til